

han vil være med til at foretage de Bespareser, som kunne foretages, idet han dog rigtignok tilføiede, at, hvad han ansaa for at være Konsekventerne af de nye Love, vilde han have Lov til at stemme for og føre igjennem, og der kan jo ganske vist blive Anledning til forskjellig Tvivl om, hvad man tror er Konsekventer deraf eller ikke. Det ærede Medlem tog da den Veiledning, som er fremkommen fra den høitærede Krigsminister, i sin Haand og rettede det Spørgsmaal til Forslagsstillerne af den nye Lov, om de vare istand til at kunne indstaa ham for, at denne Veiledning var rigtig. Ja, dersom det var en Veiledning, som var givet os til Forstaaelse af den nye Lov, saa vilde det have været berettiget at spørge os, om den havde opfyldt sit Niemed, og om vi kunde staa inde for dens Rigtighed; men jeg har ikke opfattet den givne Veiledning paa den Maade, thi de, som erklære, at de kunne forstaa den nye Lov, behøve jo ingen Veiledning. Det var det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, som erklærede, at han ikke kunne forstaa den, og jeg maa altsaa antage, at Veiledningen særlig er givet for ham. Det ærede Medlem maa derfor ogsaa selv danne sig en Dom om, hvorvidt denne Veiledning er rigtig, og er der nogen Feil i Veiledningen, saa forbeholder jeg mig ikke at henholde mig til denne, men til Loven. — Jeg ønskede forøvrigt nærmest at tage Ordet i en speciel Sag, vedrørende den nye Lovs Gjennemførelse. Jeg skal udtale, at finantstiet havde Forslagsstillerne vistnok ingen væsentlig Anledning til at beklage sig, hvilket jo forøvrigt nærmere vil blive overveiet i Udvalget; men jeg frygter for, at det Samme ikke kan siges med Hensyn til Lovens Gjennemførelse i alle dens Enkeltheder, hvad selve Tjenesten og Tjenesteordningen angaar, og jeg tror strax at burde benytte Anledningen til at fremdrage et Forhold, som vistnok vil faae en temmelig stor Betydning. Jeg tror at burde fremdrage dette Forhold allerede her ved Finantslovens 1ste Behandling, for at det saa hurtigt som muligt kan bringes paa Dmtale, da jo muligen en Dmtale deraf heri Thinget kan foranledige Krigsbestyrelsen til at opgive en Foranstaltning, som siges at være under Udarbejdelse. Jeg sigter herved til Stabsfergentsinstitutionen. Ærede Medlemmer ville erindre, hvorledes dette Forhold blev behandlet i Folkethinget i Sommer; men jeg vil gaa lidt længere tilbage i Tiden, for kortelig at give en Fremstilling af, hvorledes denne In-

stitution overhovedet har udviklet sig, og hvilken Betydning den i Marens Løb har faaet. Imedens man efter den ældre Lov af 1842 allerede kjendte en saadan Mellemting imellem Officerer og Underofficerer i Artilleriet og Ingenieurerne, saa var det først under den første treaarige Næsvigste Krig, at der ogsaa ved Fødsfolket fandt Ud nævnelser Sted til en saadan Klasse af Befalingsmænd, som dengang bleve kaldte Overkommanderfergenter, med den Betydning, at de ikke alene fik en gunstigere økonomisk Stilling, men ogsaa en høidligere tjenstlig Stilling, idet deres Tjeneste væsentligt var den samme som Officerernes, medens de forøvrigt i judicial Henseende betragtedes som hørende til Underofficersklassen. Dette var fremgaaet som en naturlig Følge af Erfaringerne fra Krigen, idet man der havde set Underofficerer gjøre fuldt ud Tjeneste og ypperlig Tjeneste som Delingsførere, altsaa Officerstjeneste. Imedens man udnævnte adskillige Underofficerer til Officerer, var der derimod andre, om hvilket det erkjendtes, at de enten mindre egnede sig til eller ikke ønskede at blive udnævnte til Officerer, idet man dog ikke desto mindre vilde forbeholde dem den fordelagtige Stilling, som det vilde være for dem haade økonomisk og tjenstlig at indtage Overkommanderfergentstjadsene. Men det Opsving, som saaledes den første Underofficersklasse fik ved Krigen og ved fortjentlig Gjerning i Krigen, syntes at vinde med Gindringen om denne Tjeneste, idet der fra 1852 ikke længere fandt Ud nævnelser Sted til denne Klasse, og de udnævnte Overkommanderfergenter syntes efterhaanden at blive lidt efter lidt trykkede tilbage til en blot Underofficersstilling. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Forholdets Udvikling, idet det synes at være blevet behandlet meget forskjelligt ved de forskjellige Udbelinger, alt som Udbelingscheferne vare mere eller mindre gunstige stemte overfor hele denne Befalingsmandsklasse; men saasnart Krigen i 1864 kom, viste det sig, at de samme Forhold havde de samme Virkninger, at der var flinke Underofficerer, der gjorde Tjeneste som Delingsførere, Officerstjeneste, og det førte til det samme Resultat, at man paany greb til den Udvei at forstaae saadanne en fordelagtigere Stilling, og medens det foreløbig var flet ad tjenstlig Veie blev denne Institution nu indført ved Lov. Ved Lov 26de August 1864 blev det slaaet fast, at der skulde udnævnes et vist Antal Overkommanderfergenter, med den udtrykkelige Motivering, som det hedder i Loven, at der skulde forbeholdes dem Officers-